

॥ २८ ॥ २९ ॥ वारुणीवरुणदैवत्यं यदन्तन्मयीसुरा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दीर्घोपीवरौदोर्दंडौयस्य कंबुग्रीवःशंखनाभिरिव त्रिरेखासुवृत्तापीवायस्य
॥ ३२ ॥ स्निग्धःकुंचितःकेशानामंतोयस्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इज्यभाकूयज्ञभागभोक्ता अमृतेन आभृतं परिपूर्णम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मिथःदैत्यानां पर
स्परंकलहोत्पादनेन योगमायया च मोहिन्यावोऽर्थसाधयिष्यामि अतो माखिद्यतेत्याहेति शेषः ॥ ३७ ॥ तदेवाह मिथ इति तर्षःकामःतद्युक्तानि चेतां

श्रिया विलोकिता देवाः सप्रजापतयः प्रजाः ॥ शीलादिगुणसंपन्ना लेभिरे निर्वृतिं पराम् ॥ २८ ॥ निःसत्त्वा
लोलुपाराजन्निरुद्योगागतत्रपाः ॥ यदाचोपेक्षिता लक्ष्म्या बभूवुर्दैत्यदानवाः ॥ २९ ॥ अथासीद्धारुणीदे
वी कन्या कमललोचना ॥ असुराजगृहुस्तां वैहरेरनुमतेन ते ॥ ३० ॥ अथोदधेर्मथ्यमाना काश्यपैरमृतार्थि
भिः ॥ उदतिष्ठन्महाराजपुरुषः परमाद्भुतः ॥ ३१ ॥ दीर्घपीवरदोर्दंडः कंबुग्रीवोरुणेक्षणः ॥ श्यामलस्तरुणः
स्रग्वी सर्वाभरणभूषितः ॥ ३२ ॥ पीतवासामहोरस्कः सुमृष्टमणिकुंडलः ॥ स्निग्धकुंचितकेशांतः सुभगः सिंह
विक्रमः ॥ ३३ ॥ अमृतापूर्णकलशं विभ्रद्वलयभूषितः ॥ सर्वैर्भगवतः साक्षाद्विष्णोरंशांशसंभवः ॥ ३४ ॥
धन्वंतरिरिति ख्यात आयुर्वेदहृदि गिज्यभाक् ॥ तमालोक्यासुराः सर्वे कलशंचामृताभृतम् ॥ ३५ ॥ लिप्संतः सर्वव
स्तूनिकलशंतरसाऽहरन् ॥ नीयमानेऽसुरैस्तस्मिन् कलशेऽमृतभाजने ॥ ३६ ॥ विषण्णमनसो देवा हरिं शरण
माययुः ॥ इति तद्दैन्यमालोक्य भगवान्भृत्यकामकृत् ॥ माखिद्यत मिथोऽर्थवः साधयिष्ये स्वमायया ॥ ३७ ॥
मिथः कलिरभूत्तेषां तदर्थं तर्षचेतसाम् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वनत्वं न त्वमिति प्रभो ॥ ३८ ॥ देवाः स्वं भागमर्हं तियेतु
ल्यायासहेतवः ॥ सत्रयागइवैतस्मिन्नेषधर्मः सनातनः ॥ ३९ ॥ इति स्वान्प्रत्येषे धन्वे दैतेया जातमत्सराः ॥
दुर्बलाः प्रबलान् राजन्गृहीतकलशान्मुहुः ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नंतरे विष्णुः सर्वोपायविदीश्वरः ॥ योषिद्रूपम
निर्देश्य दधार परमाद्भुतम् ॥ ४१ ॥

सियेषाम् इत्येवं समवलानां कलिरभूत्

॥ ३८ ॥ दुर्बलानां त्वाक्रोशप्रकारमाह देवा इति द्वाभ्याम् ये देवाः तुल्येनायासेन हेतवः साधकाः तुल्यायासो हेतुश्च धनादिर्येषामिति वा सत्रयागे
यथा सर्वेषां समफलं तद्वत् तथा च श्रुतिः ऋद्धिकामाः सत्रमासीरन्नितिये यजमानास्ते ऋत्विज इति च ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥